

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTAYENCA

SANTORAL.

- Avuy 14 de Juliol.—S. Bonaventura cardenal, bisbe y dr. y S. Ciro b. y cf.
 Dill. 15.—S. Enrich emp. y S. Camilo de Lelis fr.
 Dim. 16.—N.ª S.ª del Carme y el Triunfo de la Santa Creu.
 Dimec. 17.—S. Aleix cf. y Sta. Marcelina vg. mr.
 Dij. 18.—S. Frederich y Stes. Sinfrosa y Marina.
 Div. 19.—S. Vicens de Paul fdr. y Santes Justa y Rufina.
 Dis. 20.—S. Elias profeta, S. Geroni Emilià fdr. y Stes. Margarida y Librada mrs.

—=—
 QUARANTA HORES.—Continuan en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme, demà passarán en la Parroquial.—La exposició de S. D. M. comensará á les 7.

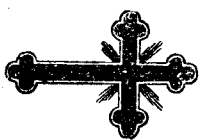
MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

		Ptas.
Blat.	18'00	«
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'25	«
Pajol.	13'15	«
Mil.	15'00	«
Fanis.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabas.	15'00	«
Bases.	16'00	«
Llúbins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	00'80	«

Núm. 55

QUART ANIVERSARI DE LA MORT
DE LA

SRA. D. A CARMEN BASSOLS DE LLITJOS

Q. E. P. D. K.

Totes les Misses que se celebrarán en l'iglesia de Ntra. Sra. del Turca el dimetes pròxim vinent, dia 17 del corrent mes, desde les 5 á les 11 del mati, se dirán en sufragi de la sua ànima.

La familia prega ls seus amichs y coneguts se servecan assistir á al-
guna de les mateixas.

Olot, 13 de Juliol de 1901,

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

COSES DEL DÍA.

Alguns dels diputats catalans afiliats als partits polítics han aprofitat l'ocasió de no poder parlar els diputats regionalistes per fer mostra dels d'un regionalisme de circumstàncies qu'alguns ni de regionalisme gosant anomenar-lo sinó sols d'esperit descentralisador. Això ha donat peu que parlés en Moret y en mitj de moltes tonteries alguna de les quals farem notar luego, ha dit una gran veritat, potser quant menys s'ho pensava. Ha dit que una cosa es el regionalisme y altra la descentralisació y aixís es precis que ho entenguin fins molts que 's fan grans bocades del seu regionalisme que ben esbrinat no es més qu'una utopia descentralisadora y diem utopia perquè havent-la de posar en pràctica els mateixos que manan, els que deuen tot lo que son y lo qu'esperan ser, al mecanisme polítich qual manubri roda á Madrid, es ridicol pensar qu' aquets hagin de descentralisar res. Es igual que si 's posés la vigilancia dels portals en

mans dels que no tenen més medi de viure que 'l frau.

Peró ha afegit en Moret que 'l regionalisme y 'l catalanisme y fins el separatisme son una mateixa cosa, ja que 'ls dos primers atentan á l' unitat de la patria. Sempre la mateixa cansó: la ignorancia y la mala fé, envollades ab les lluentors de la forma retórica, sempre 'l mateig desconeixement dels més rudimentaris principis de la història y de la ciencia política amagantse entre primors de paraula y galanures polítiques, de tal manera que may sabréu si son tontos ó si prenen per tals als que 'ls escoltan.

Com si no sabessen fins els noys d' estudi, qu' Espanya havia sigut sempre una *monarquia confederada* composta de diferents nacionalitats y que precisament l' época del seu esplendor coincideix ab la en que aquestes nacionalitats eran vives y potentes y que la seva decadencia comensá ab l' esperit d' unificació; com si no tingués coneixement ningú de qu' existeixen encara infinitat d' estats confederats com Austria, Suisa, els Estats Units y la mateixa Alemanya hont l' esperit regionalista es un fet vident y respectat.

No hi há exemple en l'història de cap nacionalitat qu' hagi engolft ó anulat á una altra nacionalitat, molt menys per medi de la forsa bruta. Vegis la Polònia y l'Irlanda cual matiri s' ha fet proverbial y qu' avuy tenen l'esperit tant viu com el primer dia. Allí y per tot arreu hont la governació del estat ha caygut en mans d' una casta privilegiada, orgullosa y autoritaria qu' ha volgut imposar la seva hegemonia, s' han probat tots els recursos del enginy de l' astúcia y de la forsa, més sempre inutilment. L' esperit d' una rassa es infundit per Deu y no desapareig sinó per voler de Deu, may dels homes.

Donchs lo que rasses privilegiades y nacionalitats prestigioses y afortunades com l' inglesa la russa y l' alemanya no han pogut lograr á Irlanda y á Polònia suposa en Moret haverho lograt l' Estat espanyol cual hegemonia ha sigut sempre en mans d' una rassa fluixa de cervell y atrassada de natural, sense cap de les grans condicions necessaries pera la suprema governació y direcció dels pobles, rassa que si fou respectable y forta quant l' art de la guerra no arribava á ciencia y l' valor personal valia alguna cosa, perdé aquesta fortaleza y entrá en plena decadencia á mida qu' aquest art se convertí en ciencia y la resitencia personal quedá anulada per la forsa de la diciplina y del calcul; que si son caràcter aventurer li proporcioná les colonies més riques del mon, les conservá sols mentres la seva explotació consistia no més que en pouar or y plata de les mines, però que'n quant se necessitá l' sentit moral y polítich adequat á la governació de pobles eixits ja de la menor edat, les unes després de les altres li han fugit dels dits malehíntli fins els ossos.

Y aixis parlá en Moret, com si no

s' hagués enterat encara de tot aixó ó com si l' esperit del polítich castellá del que 'll n' es una de les més genuines répresentacions, hagués obrat el miracle de fondre en una sola aspiració (la propia) les aspiracions de tant diversos y alguns d' ells antitetichs temperaments, y parlá de les aspiracions nacionalistes com si no hagués tingut temps d' apendre que d' allí hont la tirania y l' absolutisme personal á colectiu han volgut ofegarlos y desterrarlos, rebrotan avuy ab més forsa que may. Ell d' aixó rés ne sab ni vol saberne rés; no més sab el gran secret de fer cantar les cigales polítiques (que ab aixó del regionalisme hi vehuen el gran perill, no per Espanya sinó per elles, de perdre la menjadora) que consisteig en rascalshi la panxa y es d' aixó de lo que 's preocupa, ell y tots els demás caps de colla: Si no fos per aixó, el regionalisme l' unitarisme y l' patriotisme tant se l' estiman cuyt com cru.

¡Quín será aquell dia qu' acabarà de compendre tothom qu' aquests son els verdaders separatistes, els que no tenint ja més colonies pera separar están fent mans y mànagues pera separar tot lo que sia separable y fins lo que no ho es, tenint en compte que la dignitat y la vergonya propia y la del Estat, ja fa temps que no saben hont paran.

A. C.

FRAGMENTES DEL DISCURS PRESIDENCIAL
DEL

Certámen Literari de Berga

PER MOSEN JACINTO VERDAQUER (1)

«Fa uns setze anys vinguí espessamet á véurel, y resant y fantasiant á la seva ombra regalada escriguí aqueixos dos versos afortunats:

Preguéem que sia aqueix Pi
l'arbre sagrat de la Patria.

Alguna ánima bona 'm devia ajudar en exa humil pregaria, puig Deu la escoltà, y, en efecte, lo Pi de Campillonch es l'Arbre de Guerniça de Catalunya, puig, com tots sabeu, derrement, en la Assamblea de Tarrassa, sos generosos amos n'han feta voluntaria oferta á la «Unió Catalanista» que no trigarà á pèndren possessió.

Alegráuvosen tots; nostra pàtria té un símbol gloriós y digne d'ella. Alegráuvosen cataláns de Fransa y d'Espanya; gaudiuvosen fills d'Ausias March y de Ramón Llull; pero gaudiuvosen especialment vosaltres, fills de la noble ciutat de Berga, qui'n sou los venturosos guardians.

Acostémnoshi, si us plau, contemplémlo y estudiémlo més d'aprop. Lo Pi de les tres branques es un arbre que parla—¿Un arbre que parla?—apar que 'm dihéu tots estranyats.—Sí; y que parla clar y catalá com nosaltres, encara que ab la veu isarda de la boscuria, que devegades se sembla á la veu de les onades del mar. Escoltémlo. Té una paraula per lo cel y una altre per la terra; una paraula per Deu y un altre per los hòmens, com aquells dos manament sen que s'en clou tota la llei; y, encare

'n té un altra per la terra estimada de nostre cor. ¿Donchs no les sentiu vosaltres també aqueixes paraules escollitvoles? ¿No les endevináu? Diu *Patria, Fides, Amor*, justament els tres mots de la divisa dels Jochs Florals de Barcelona, que han pres per seva 'ls Jochs Florals de tot arreu.

Pàtria. Miráu lo tronh del Pi com brota de la terra d'una glopada; miráu com s'alsa fet una columna de granit. Axis Catalunya s'axecà un dia, de sobte, vora la mar, y sobretánica que axecau. Tot entonzantse en les entranyes de la terra s'estenen per sota sa escorsa, dexantse veure aci y allà sobre la gleua; imitant en axó á la fexuga nau, que tira l'àncora al fons del mar, y ensemps s'arrapa á la terra ab dobles y revingudes amarres. Axis les arrels de Catalunya's veuen aparéixer passades ses fronteres, més enllá de la cordillera pirinenca, ahon desde Lourdes á Montpeller se sent el ressó de nostre llenga, com se sent per la banda de sol ponent; més allá de les palmeres d'Elx y devegades ben endins del réalme d'Aragó. Y si voleu seguir e fil de ses arrels per sota l'aygua vos portarán á Cerdanya, á Sicilia y fins á les un dia catalanes platges de Neopatria y d'Atenes.

¿Quina altra nació, quina altra nissaga té un gegant axis de mil anys d'edat y de dos cents pams d'alsada, que conti ab sos dits colossals ses antigues crexenses, y 'ls grans passos de la seva historia á les regeneracions que passen? Ja que nosaltres lo tenim, agrañimlo al cel y veneremlo: lo Pi de Campllonch es veritablement l'arbre de la pàtria.

Amor. Es també l'arbre del amor. La ferida del odi, ¿per qué no ho hem de dir? es la més crudel que té nostre

(1) Lo limitat del espay en que contém ens priva de publicár enter aquest magistral discurs.

estimada Catalunya, es la més fonda de les moltes que té la dissortada Espanya; totes dues n'están greument malaltes y en poden morir y tot, si no'n gorem aviat. Mes la llaga verinosa del odi no's cura sinó ab les fulles del arbre del amor.

Amauvos uns ab altres, nos deya y nos diu encara Nostre Senyor Jesucrist, y després de dos mil anys de fer sentir y d'escampar als quatre vents la dolsa y amorosa lliso, la caritat segeix essent la més rara y desconeguda de totes les virtuts.

Donchs la pinaesa de Campllonch nos la predica. Nos recorda que som exint del cercle de montanyes altivolles, a la primera pitrada tragué 'l cap per sobre les terres vehines.

Lo mestre Agiló, que al cel sia, no arribà á veure aqueix Arbre, mes n'endevina quelcom y 'l somiá grandiosament confós ab la idea de la pàtria.

En lo cor de nostra terra
quin arbre s'hi feu tan alt!
de arbres com aquest á Europa
tantost pels dits son comptats.
Ses arrels que al fons s'endinzan
s'escampan més que 'l brancám;
sa ampla soca rabassada
pels menys, lo menys té mil anys
Del bell mitg del tronch s'axecan
drets y ardiets grossos cimals...

Aquexos son tres, dignes tanys de la enorme soca, y cada un se decanta á ombrejar son tros de terra.

Un d'ells cap-alsant sobre 'l Pirineu, va á fer ombra al Roselló, aqueix boci del cor de Catalunya, arrencat per la destral de la política centralista; lo segon se'n va á arredossar lo realma de la moresca València; y 'l tercer, no tenint prou terres en continent, se punta sobre la mar, y en son sí va á soplujar les illes de Mallorca.

Sa capsada que piramideja entre terra y cel, es una montanya de

verdor, ahon viu, sojorna, nia, canta y remoreja tot un poble d'aucells.

Mes no tot han sigut sempre cançons vora seu. En Manso nostre héroe llegendari del any vuyt, qui no havía nascut gayre lluny d'aquexes garroxes, nos prodria dir si l'áliga napoleónica dexá gayres plomes en l'entrellasat de sa brosta. Y Deu sab quants aligots, quantes ventades y quins terribles torbs s'han de rompre encare les ales.

Ara, si de branca en branca ens dexám caure en ses arrels, aquexes son incomparablement més ample; ja ho deya 'l poeta:

Ses arrels que al fons s'endinzan
s'axamplan més que 'l brancám.

Miráules com furgan cap avall, per ferse dignes fonaments de la torre ticiats, com ella, á imatge de la Santíssima Trinitat, de qui també portém un símbol de tres raits de llum dintre nosaltres matexos ab l'enteniment, la memoria y la voluntat; y que com ne tenim la semblansa, n'hauriam de tenir l'amor que's tenen una ab l'altra les tres divines persones, simbolisades aquí per les tres branques».

Conferencies íntimes donades per la Secció de Lletres del Institut Olotí. Quarta Conferencia, per don Ferrán Basols; tema: «Pròpietat del Estat.»

(Acabament).

En quan á Alemanya sabuda es s'afició á conservar per l'Hisenda nacional, els recursos de grans masses de bens y explotacions industrials, privant d'eixa manera l'intervenció

dels pobles en l' Estat, necessaria sempre que s' han d' exigir tributs. Y encara es més de creure que més que a un interès econòmic, obeeix als impulsos de conservar el seu predomini militar y 'l prestigi del Emperador. Per aixó se diu qu' encara que l' Hisenda conti ab recursos, els pobles sofreixen totes les privacions de la pobresa.

L' Estat ademés dels ingressos que naturalment treu dels serveys administratius y de les contribucions, pot tenirne d' altres en quant se converteix algunes vegades en comerciant ó industrial. En l' época de 1808 á 1837 Fourier va imaginar-se la seva teoria, que conté una organització nova de la familia, de la propietat y del treball. Aqueixa teoria va tenir alguns partidaris entre ells Cabet y Lluís Blanch y com á resultat d' aquestes teories se van crear els «*tallers de Fransa*» que produhiren les horroroses escenes del Juny del 48. En Espanya es varen crear les fàbriques d' armes qu' ara ja no figuren en els presupostos però que 'n el any 90-91 hi figuren encare junt ab altres ingresos en 7.000,000. ptas. Se varen crear també les fàbriques de panyos de Guadalejara, l' impremta nacional, la de cotó d' Avila, la de vidres de Sant Ildefons y la de pisa de Madrid y encara avuy dia té les «Granjes modelo» pera ensenyansa dels procediments agrícols y aclimatació de certes plantes. No 's reserbava l' administració el monopoli d' eixes industries y ses productes, però era degut aixó á que no s' habian instalat pera obtenir recursos, abants al contrari hi sufria l' Estat pera dues considerables, se varen crear y conservar pera protegir á l' industria y sobre aixó diu Canga-Argüelles que quant els soberans se decideixen á compro-

metrer la seva autoritat y 'ls fondos del Erari en fàbriques ó manufactures ha de sésols pera alentat l' esprit fabril abatut». Aquest procediment de protecció estava molt en boga en els sigles XVII y XVIII en que lo mateig á Espanya que á Fransa, Italia y Alemanyia pera despertar energie industrials s' empleava.

Segons els principis econòmics qu' han dominat en l' esfera del poder, la legislació á tingut de variar. El Govern y 'ls municipis comensaren á monopolisar restringir y reglamentar els *abastos* públics. Les corts de Castella varen demanar remey á tals abusos y 'ls Reys Catòlics en 1492 y D. Carles el 1532 prohibiren el monopoli y deixaren lliure 'l comerç interior. Varen tornar encara á posar els municipis «la policia d' abastos» y en les *Corts* de Juny de 1813 varen deixar definitivament lliure aquest comerç.

Altres monopolis se crearen pera proporcionar fondos al presupost ó augmentarlo, però com á nostra entendre restringeixen el comerç individual ó particular, no podem menos de combatrels.

Resumint: l' Estat deu despendres dels bens que sols té per un fi rentístich y aquesta es la tendencia que modernement tots segeixen, augmentant n' obstant cada dia 'ls que necessita pera l' administració y pera 'l compliment de sos propis fins.

Creyém que l' Estat está constituhit per els individus y lluny de posar trabes á la iniciativa y activitat d' aquests, com seria abassagant bens, monopolisant el comerç ó exercint l' industria, deu buscar sa riquesa en el progrés econòmic dels ciutadans y mal podrá aquest ser fomentat si no son conegudes les necessitats d' aquells y no se reconeixen orga-

nisme que sian la salvaguarda y densa de la espontaneïtat y vida dels pobles.

HE DIT.

FERRAN BASSOLS.

CAMPRODÓN.

11 de Juliol.

El diumenge y dilluns prop passat fou el Roser d' aquesta vila, quals vehins el celebrarem com celebrarem sempre les festes ab sardanes balls y tornhi ab sardanes. Sembla qu' aquesta monotonia de les festes deuria fastiguejar nos y ans al contrari quantes més s' en fan, més afició hi há y aixó s' explica ballant sardanes, donchs l' últim dia de ballarne es quant hi há més animació á la plassa y encara no han acabat les festes que ja 's torna á parlar de les que venen y lo que farem y quina orquesta tindrem. Aquí ens pot faltar diner però tranquilítat ens en sobra.

Ab el general beneplácit de tots el socis la secció coral de «La Camprodonense» ha comensat á ensajar Els Segadors. Era ja hora que vencent els mals arguments d' alguns socis es decidís la Junta directiva á fer apendre tant bell cant, aixís deixarà la societat el seu nom á l' altura que 's mereix y no caurá en el ridícol que se li esperava. Llum als ulls y forsa al brás.

El corresponsal.

BESALÚ.

12 de Juliol.

En aquesta Comarca s' està recullint ab gran pressa l' anyada del blat, la que segons se veu no dona l' resultat que s' esperaba degut á les grans plujes y tempestes de que foren víctimes durant la temporada en qu' habia de granar y además per resultar molt més cars els jornals dels parcés que 'n altres anys, donchs els blats y demás cereals, resultaran caríssims per el gran cost de la recolecció.

Dimecres á la tarda caygué en gran part d' aquesta Comarca una forta y seca pedre-

gada, que gracies á sa poca duració no causá 'ls danys que 's temian, no obstant en certs camps, deixá completament batudes les parres, y 'ls fuyters, blat de moros y de més plantes fetes una llástima. Els danys no han sigut molt generals, però á molts propietaris els hi há ocasionat la cullita dels rahims, fruytes, blat de moros, fasols y demás plantes, completament perdudes.

La temperatura es del tot calurosa sentint-se en certs moments del dia una xafagor insoportable, fentse molt necessaria una gran ploguda pera proporcionarnos una mica de fresca, y atendrehir les terres qu' estant del tot deshafugades y seques, donchs de no plourer haviat se tém de que l' anyada de les tardanies surti esguerrada, com l' any passat.

El corresponsal.

NOTICIES

Dilluns á la una y mitja de la tarda, els vehins del carrer de Bellayre, donaren coneixement al cabo de municipals, D. Joseph Company, de que feya cosa de vuyt dias que no habian vist á la propietara de la casa númº 16 del dit carrer, D.ª Lluïsa Costa, y com se sentian molt males olors se suposava sortian del pis que habitava l' esmentada senyora, se procedí á obrir les portes y la trovaren darrera de la del pis, morta, al semblar de mort natural completament descomposta. Apersonat el tribunal en el lloch del succés procedí á les diligencies propia de son càrrech. El cadavre fou traslladat al cementiri hont se li practicá l' autopsia. (E. P. D.)

Ahir contragué matrimoni en l' Iglesia de la Verge del Carme nostre amich don Bonaventura Subirás, ab la distingida senyoreta Assumció Arbat. Desitgem al nuvis tota mena de

prosperitats en el nou estat y una interminable lluna de mel.

El temps s'ha posat, propi de l'estació que transcorre. Dimecres ploqué y vá caure una petita volada de pedra, sense qu'hagi causat graves danys á la gricultura.

Ha sigut nomenat Banderado de la professó que deu celebrarse dimárs prop vinent que sortirà de Ntra. Senyora del Carme, á les sis de la tarda nostre bon amich D. Pere Lloses Badia, per qual motiu li doném la més coral enorabona.

Ja altres vegades hem tingut ocasió de queixarnos de lo dolent que's el servey telegráfic en nostre país. No parlém d'aquells telégrames qu'arribarian més prompte confiats á un correu d'espardenya, perquè aixó ja es descartat com incorretjible, sinó que volém parlar ara de la tergiversació y mutilació que sufrixen avegades els textos trasmesos; n'hem vist d'indescifrables, y precisament avuy volém parlar d'un qu'ha causat un verdader dany y l'corresponent disgust á una companyia de la present vila. Aquesta companyia rebé un telégrama fexat á Valladolid en que se li interessava una operació urgent y de relativa importancia, però la companyia no poguent indentificar la firma del remitent que resultava desconeguda, ni acudint á l'administració, s'hagué de resignar á quedarse quieta esperant qui parlaria. Per fi vingué l'aclaració per carta resultant que la firma era equivocada y (lo que's més grós) equivocada la procedencia, donchs en lloch de Valladolid devia dir Valencia.

Ab tot aixó l'operació, per falta d'oportunitat quedava anulada, ab evi-

dent perjudici de les dues cases contractants que no tenen cap culpa de que hi hagi empleats de telégrafo que no sápigán de lletra. L'empleat de nostra estació posá de manifest al interessat la cinta de transmissió de la cual se deduhia clarament que la errada no era d'ell sinó que li venia de fora, lo que posém de manifest pera donar á cada hu lo que sia seu.

L'editor fotógrafo de Girona don Amadeu Mauri, acaba d'editar un interessant album fotográfic d'Olot y sa comarca, qu'está presentat ab tota elegancia y perfecció. Conté 25 vistes de carrers, monuments, paissatges y costums, que donan perfecta idea del aspecte pintoresch de nostra vila. Conté ademés una porció d'anuncis alguns d'ells il·lustrats dels principals establiments fabrils é industrials de nostra vila qu'acavan de donar major interés al conjunt de l'obra que, encuadernada ab luxo y ostentant una cuberta que du impresa una alegoria de la vila, es un bon adorno perá qualsevol llibreria.

Cridém l'atenció de qui correspongui sobre l'escandalós abús que's comet respecte á la poca observació de la veda. Son molts els dias que's passa tota mena de cassa per nostra vila sense que sigui presa y denunciats els venedors.

Sortint per aquests encontorns, els dematins y cayents de tarda se sent tirar ab molta freqüencia, lo mateig com si fossim en temps de cassera.

L'element obrer de Sant Joan de les Abadesses que de temps ve preocupantse del moviment progressiu del Catalanisme, s'ha constituït en associació pera treballar en la defensa dels principis acordats en les

Assamblees de l'«Unió Catalanista». La nova entitat s'ha constituït baix lo títol de «Associació Artística Obrera «L'Aligot», havent sigut lo primer acord qu'ha pres lo de demanar la seva adhesió a l'«Unió Catalanista».

PROGRAMA

dels obsequis que 'ls Roents. PP. Carmelites, Trentassisenca, Cort Carmelitana y Germanat del Sant Escapulari d' aquesta vila, dedicaran en guany a la Verge del Carme:

Diumege, 14.—Després de la novena de la tarde se comensarà un sermó que dirà el Rdo. P. Carmelo Suroca, Carmelita.

Dilluns, 15.—A les vuit del matí 's cantarà la hora de Prima y a continuació la missa de vigília.—A les quatre de la tarde «La Lira Olotense» recorrent 'ls carrers anuncian el Sant Jubileu.—A les sis se resaran Matines y se cantarà el Te-Deum y Laudes, acabant ab la Salve Regina del Mtro. Hernandez, a toda orquesta.—Per la nit illuminació tocant en diferents punts del barri varias orquestas.—Jubileu del Sant Escapulari.

Dimars, 16.—A les set del matí, 's resarà una missa ab comunió.—A les deu se cantarà a gran orquesta la solemne missa a 4 veus del Mtre. Giovanni, panegirisant les glories de la immortal Patrona del Carmelo el Rvt. Dr. D. Joseph Martínez.—A les sis de la tarda, surtirà la anyal professó, portant el pendó D. Pere Llosas Badia. Durant son curs se cantaràn algunes aries y al entrar al Carme, la solemne Salve a 4 veus del Mtre. Andreu, tot, a gran orquesta.

Dimecres, 17.—A les set de la tarda, se comensarà'l Septenari, predicanthi 'l mentat orador sagrat Rvt. Dr. D. Joseph Martínez.

Disapte, 20.—A les nou del matí se cantarà ab gran orquesta una missa, ocupant la Sagrada Càtedra el Rdo. P. Lluís G. de Vilafranca.

Diumege, 21.—A les set del matí, missa de Comunió ab plática preparatoria. A les nou se cantarà la missa del Mtre. Hipòlit Escorihuela.

Dimars, 23.—A les vuit del matí, missa cantada.—Per la tarda, a la hora de costúm,

se darà fi al Septenari, ab la professó de la Verge per la Iglesia.

Dimecres, 24.—A les vuit de mati se cantaran dues misses de Requiem en sufraigi dels difunts de la Trentassisenca. Cort Carmelitana y Germanat del Sant Escapulari.

NOS DR. D. JOSEPH TORRAS Y BAGES, per la gracia de Deu y la Santa Sede Apostólica Bisbe de Vich.

Per quant es dever de Nostre Ministeri defensar en aquesta Nostra estimada Diócesis la dignitat eclesiástica quan sia injuriada, constantnos de que los coneguts clergues apóstates don Segimon Pey y Ordeix y don Carlos de Grassot se n'han entrat per la part de la ciutat de Manresa y vestits ab lo habit eclesiástico se presentan en reunions públiques y parlan com falsos profetas de una manera indigne de la Iglesia católica é injurian a l'Estat Eclesiástico secular, y regular, havent promés, segons rembla, practicar altres excursions del mateix carácter, constantnos de que les referides reunions no son propies d'un partit polítich determinat, per quant los periódchs que pertanyen al partit al qual los dits actes que per externes apariencias potser prodrian atribuirse, al donar compte de les reunions en que peroraren los referits clergues apóstatas, rotulan la seva informació periodística ab lo títol de *Mitín anti-clerical*, y no *Mitín* de tal ó qual partit: per lo present Decret prohibim a tots los fiels de Nostra jurisdicció, aixis eclesiásticos com seculars, tota relació espiritual y religiosa ab ab los citats apóstatas, com també assistir a cualsevolga reunió en que aquestos tingan de parlar, encara que pretextessen volian convertirse ó reconciliarse ab la Iglesia, a no ser que ab aquest objecte obtingau Nostra autorisació.

Igualment per lo present Decret prohibim a Nostres feligresos la lectura del periódich titolat *El Republicano*, que se publica en la ciutat de Manresa, públicament aliat ab els citats apóstatas, y que vomita indecencies y blasfemies contra lo Estat Eclesiástico.

Y amonestam en lo Señor a tos los confessors de Nostra jurisdicció, que si se 'ls presentavan penitents qui haguessen contravingut a aquest Nostre Decret, els fassan comprendre la malícia de son peccat y los imposen grave penitencia.

Vich, 27 de Juny de 1901.—JOSEPH, Bisbe de Vich.

OLOR.—Imp. de N. Planadevall

CORREDORS S'ofereig a corredors de carbó ó llimpiaadors de calderes, la venta d'un excel·lent producte de consum corrent en totes les fàbriques. Bones condicions pera 'l corredor. Dirigirse ab molt bones referencies (indispensable) a Delegació C. P. E. Rambla del Centre 37 Barcelona.

Casa Baleta

GRANS ASSURTITS

EN BATISTAS MOSTRAJADAS ÚLTIMA NOVELTAT DESDE

5 canas (traje complert) per 1'95 ptas.

GRÁ D' OR madapolám

Viuda TOLRA

10 ptas. pessa

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

LO POSITIU

AVÍS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un complet y variat assortit de géneros; última novetat pera la estació d'estiu, confeccionanse trajos á mida desde'l mòdich preu de 20 ptes. en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

XAMPANY CATALUNYA

MIRÓ Y TARRAGÓ-REUS

De venda en los principals establiments